Cena 500 Mk. Należytość pocztowa opłacona ryczałtem.

PRENUMERATA WYNOSI:
w Kaliszu miesięcznie 10.000 Mk.
Z odnoszeniem do domu 12.000 Mk.
Na prowincji z przesyłką pocztową .... 14.000 Mk.
Zagranicą .... 28.000 Mk.
Cena pojed. egzemplarza 500 Mk.

GAZETA KALISKA

Pismo codzienne, polityczne, społeczne i ekonomiczne.

CENA OGŁOSZEŃ:
Za 1 wiersz non. lub jego miejsce na str. 1.2.3. m. 1.500, w tekście m. 1.000
Nekrologi 1.500 mk. zwyczajne 800 mk.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI.
Kalisz, Al. Józefiny 1. Tel. № 91.
Otwarta od 9—12 od 2—6 po poł.

№ 137 (7472) Czwartek, dnia 21 Czerwca 1923 r. Rok XXXI

TELEGRAMY.

Sejm o zajściach Grudniowych.

Pos. Thugutt za odrzuceniem wszystkich wniosków w tej sprawie.

WARSZAWA 20. (Telef od wł. kor.) Na wczorajszem popołudniowem posiedzeniu Sejmu odesłano w pierwszem czytaniu do Komisji ustawy zmieniające niektóre postanowienia karne we wszystkich trzech dzielnicach, poczem przystąpiono do rozprawy nad wnioskami kilku klubów w sprawie zaburzen 11 grudnia r. zeszłego. Referuje pos. Tuhgutt

Rzeczą niezbicie ustaloną jest to — mówił pos. Thugutt — że wypadki 11 grudnia w Warszawie były przestępstwem przeciw prawu i Konstytucji. Najmniej byłbym skłonny przypisywać winę tym, którzy bezpośrednio dopuszczali się dnia 11 grudnia wykroczen na placu Trzech Krzyży, gdyż w tym tłumie była znaczna ilość osób zupełnie nieodpowiedzialnych. Również nie można uważać tych wypadków za jakiś przypadek, lub też za żywiołowy odruch ludności. Widzieliśmy bowiem, że manifestanci wkraczali na plac Trzech Krzyży niemal w ordynku bojowym i byli uzbrojeni w jednakowe laski, a część posiadała bron palną.

Oczywiście więc zdarzenia te były organizowane.

W prasie pojawiły się ciężkie zarzuty przeciw niektórym posłom, ze podobno nawet rozdawano bron w ich mieszkaniu.

Jeżeli chodzi o istotnie winnych, to przedewszystkiem winną była pewna teorja, o której słyszeliśmy nawet w tej Izbie, stawiająca jakieś naturalne święte prawo obywatela Polaka ponad Konstytucję. Zdaje mi się, że taka teorja prowadzi najkrótszą drogą Polskę do przepaści, gdyż otwiera pole dla wszelkich bezprawi i gwałtów.

Drugim przestępcą jest tu część prasy polskiej, Wniosła ona w tych czasach takie roznamiętnienie, że musiało ono doprowadzić do eksplozji i odpowiedzią na takie artykuły musiało być to, co się stało.

Na placu Trzech Krzyży była jeszcze jedna kategorja przestępców, mianowicie: bezczynni przedstawiciele władz. Policja jak gdyby nie dostrzegała tego, co się dzieje, nie broniła ani bitych posłów, ani Prezydenta. Byli komisarze policji, którzy bezczynnie przypatrywali się znieważaniu posłów i Prezydenta.

Istnieje niesłuszna teorja, że policja nie miała sumienia iść wzorem policji rosyjskiej i rozlewać krew polską. Za czasów tego samego p. Borzęckiego policja stoczyła walną bitwę z inwalidami, choć nie mieli groźnych zamiarów, a podczas starcia było kilka ofiar. Otóż taką samą energję należało zastosować na placu Trzech Krzyży. Podobno, jednak część policji należy do tajnych organizacji i spisków. Kwestjonowano prawo Ministra spraw wewn. w stosunku do urzędników, którzy wydają się podejrzani; co do mnie, przyznaję Rządowi prawo usuwania urzędników, do których nie ma zaufania.

Wniosek „Piasta“ żąda oddania Ministra spraw wewnętrznych pod Trybunał Stanu. Wydaje mi się bezcelowem rozważanie jego winy w dn. 11 grudnia, zwłaszcza, że kodeks karny nie przewiduje kary za brak inteligencji. Winą Ministra było niezorjentowanie się w sytuacji i chęć dogodzenia wszystkim. Żądanie N. P. R. utworzenia Komisji z 5 osób dla zbadania sprawy i ukarania winnych, uważam za nieaktualne, gdyż byłoby to sądem jednej części Izby nad drugą. Od takich komisji i do trybunałów rewolucyjnych i gilotyny — tylko krok jeden. Dziś więc należy wybaczyć tym smarkaczom i histeryczkom, postawić nad tem krzyżyk i komisji nie wyłaniać.

To samo dotyczy wniosku trzech klubów prawicowych o wyłonienie Komisji dla zbadania działalności bojówek socjalistycznych. Pozostaje wniosek Klubu żydowskiego, żądający śledztwa i zbadania działalności „Rozwoju“ dla stwierdzenia, że nawoływał do pogromu. Miałem już sposobność ostrzegać panów przed tą namiętnością i przesadą, z którą głosicie o szeregu pogromów i setkach ofiar. Pogromy są to ekscesy, popierane przez Rząd, a żaden z rządów polskich — ekscesów takich nie popierał, a sporadyczne wybryki ścigał i karał. O ciągłych pogromach nic nie słyszałem, natomiast gdy byłem w Paryżu, pamiętam te fale nienawiści, kłamstw oszczerstw płynące z Kopenhagi, a podmywające podwaliny tworzącej się Polski.

Z tych względów Komisja uchwaliła przejść do porządku nad temi czterema wnioskami, przyjęła natomiast rezolucję, wzywające Rząd do przedłożenia z zarządzen, poczynionych celem usunięcia niedomagan w administracji panstwowej i w służbie bezpieczenstwa publicznego, które tak jaskrawy wyraz znalazły w nieudolności tej służby w czasie zajść w dniu 11 grudnia.

Druga rezolucja wzywa Rząd do ujawnienia ostatecznych wyników śledztwa przeciw osobom urzędowym, winny przekroczen służbowych w związku z pomienionemi wyżej zajściami.

Jest też rezolucja mniejszości p. Schipera.

Jeszcze parę słów — konczył pos. Thugutt — o wniosku pos. Putka w sprawie gloryfikacji zbrodni Rzecz jest również przestarzała, lecz choć minęły najjaskrawsze objawy, które zgorszyły wnioskodawcę, istnieją jeszcze inne, które gorszą społeczenstwo. Prezydent Narutowicz padł ofiarą zbrodni, Obojętnem jest z jakich pobudek dokonano tej zbrodni i czy sprawca zapłacił za to śmiercią. Dla Sejmu istnieje tylko sprawa Narutowicza, a sprawy Niewiadomskiego traktowanej na tej samej płaszczyźnie nie ma być nie może (Brawa na lewicy). Wydawnictwa, szerzone po kraju, są wyrazem kultu dla morderstwa. Grób Niewiadomskiego zarzucony jest kwiatami, a osoby uchylające się od datków dla uczczenia jego pamięci, narażone są na przykrości. Na grobie jest podobno napis: „Bohaterowi Narodu“. (Głos na prawicy: Tak jest!) Zapytuję p. Ministra Sprawiedliwości, dlaczego prokurator nie wkroczył w tę sprawę? W kodeksie istnieje artykuł, przewidujący karę za pochwałę zbrodni. Tej pochwały dokonywa się publicznie, a Minister Sprawiedliwości, jak i jego, poprzednik, są bezczynni.

Proszę o przejście do porządku i nad wnioskiem pos. Putka, lecz równocześnie wyrażam pragnienie, aby takim bezczelnościom położono wreszcie kres.

Następnie zabrał głos pos. Nocznicki. Wyraża pragnienie, aby sprawa ta była poruszaną w Sejmie poraz ostatni ponieważ rozstrząsanie tych wypadków nieprzynosi z pewnością nikomu zaszczytu, a Panstwu powagi.

Pos. Pragier (P. P. S.) zapytuje, jak zabezpieczyć Panstwo od powtórzenia się podobnych zaburzen?“

Klasa robotnicza spokojnie patrzy w przyszłość. Niewiadomo, czy ten rząd taksamo spokojnie w przyszłość spogląda. Łatwiej jest utworzyć Rząd, a niżeli z niego wyjść (Wesołość lewicy). Jeżeli p. Witos chce wyjść, to musi powoli przeczekać ugotowanie tego buljonu, którego nawarzył, a wyjdzie z niego ugotowany na miękko.

Pierwszy punkt naszej rezolucji zwrócony jest przeciw „Rozwojowi“, nie jako organizacji ekonomicznej, lecz jako organizacji bojowej, która nadużywa tej firmy ekonomicznej. Ale zrzekamy się tej pierwszej części rezolucji, natomiast kładziemy nacisk na drugą część, która oświadcza, że czynny antysemityzm jest maską, pod którą przygotowuje się zamachy na praworządność.

Po kilku jeszcze przemówieniach, między innemi, pos. Kozickiego (Z. L. N.), który wyraził zadowolenie ze spokojnego tonu przemówien przedstawicieli lewicy, Sejm jednogłośnie przyjął wniosek i rezolucje uchwalone przez Komisję administracyjną.

W dalszym ciągu obradowano nad pozostałemi punktami porządku dziennego, poczem posiedzenie zamknięto.

Sejm zakończy prace w pierwszych dniach lipca.

WARSZAWA 20, (tel. od wł. korsp.). Konwent senjorów na posiedzeniu wczorajszem uchwalił, że ferje letnie Sejmu rozpoczną się w czasie między 1 a 5 lipca i trwać będą do połowy września br. Z końcem lipca jednakże Sejm

zbierze się na krótką specjalną sesje, na której załatwione zostaną sprawy skarbowe. Wokresie poprzedzającym tę sesję pracować będą te komisje, które pozostają w łączności ze sprawami skarbowemi.

Nie jest wykluczone, że na sesji lipcowej Sejm załatwi również sprawę amnestji, numerus clausus i kilka innych ważniejszych.

Dyskusja nad exposé min. Grabskiego.

WARSZAWA 20, (tel. od wł. korsp.). Konwent senjorów postanowił, że dyskusja nad expose Ministra skarbu odbędzie się na osobnem posiedzeniu w czwartek dn. 21 bm.

Królewska para rumuńska w Warszawie.

WARSZAWA. W dn. 22 bm. udają się do pogranicznej stacji polsko-rumuńskiej, Śniatyna, przedstawiciele rządu polskiego, celem powitania rumuńskiej pary królewskiej.

Z ramienia p. Prezydenta Rzeczypospolitej wyjeżdża rotm. Pusłowski, który będzie pełnić przy osobie króla służbę specjalnego adjutanta Generalny inspektor jazdy, gen. Rozwadowski pełnić będzie służbę honorową przy królu. Do dyspozycji królowej, jako adjutant osobisty delegowany zostaje płk. Przeździecki.

Z ramienia min. spr. wewnętrz. wyjeżdża dyrektor departamentu p. Bilski. Honorową służbę prowadzenia pociągu ze Śniatyna do Warszawy obejmie wiceminister kolei p. Eberhardt.

Celem uzgodnienia planu oraz zabezpieczenia porządku podróży wyjeżdżał do Bukaresztu dr. Borta, delegat specjalny min. spr. wewnętrznych.

Dr. Borta powrócił po dwudniowym pobycie w Bukareszcie w towarzystwie dyr. dep. bezp. publicznego rumuńskiego, p. Romulusa Veinesco.

Porażka polityki praskiej.

WIEDEN. Dzisiejsze wiadomości polityc ne pozostają pod znakiem niezwykłej kompromitacji czesko-serbskiej polityki w łonie Małej Ententy. Oficjalnie komunikują z Belgradu, że rząd czeski i serbski postanowiły zrezygnować z zapowiedzianej interwencji protestacyjnej w Sofji. Jako motyw oficjalny podany jest fakt, że Bułgarja zredukowała swe siły wojskowe do liczby ustanowionej przez traktat w Neuilly. Komunikat oficjalny nie wspomina jednak w jaki sposób w ciągu 24 godzin udało się rządowi serbskiemu skonstatować ten fakt. Należy też zwrócić uwagę, że do wczoraj jeszcze źródła urzędowe serbskiei czeskie alarmowały cały świat wiadomościami o zbrojeniach Bułgarji. Komunikat nie wspomina również ani słowem o hałaśliwie lansowanym czesko-serbskim projekcie, kompromitującym komisję Małej Ententy w Sofji.

Przyczyna nagłej kapitulacji czesko-serbskiej był energiczny krok rządu rumuńskiego, który w odpowiedzi na oficjalne serbskie ataki na dynastję rumuńską wystąpił wczoraj z ostatecznem oficjalnem uznaniem nowego rządu bułgarskiego, podkreślając jako motyw względy dynastyczne oraz pokojowe intencje rządu rumuńskiego. Jednocześnie otrzymano w Belgradzie wiadomości o depeszy Poincarego z pozdrowieniami dla nowego rządu bułgarskiego.

Wybuch Etny.

WIEDEN. „Neue Freie Presse" donosi z Neapolu. W nocy z soboty na niedzielę po długich wstrząśnieniach nastąpił ponowny wybuch Etny. Utworzyło się 5 nowych kraterów, z których wydobywa się lawa w wielkiej ilości. Okoliczne lasy pinjowe, oraz pola zostały zniszczone; mieszkańcy w panice uciekają. Żołnierze, milicja faszystów i straż ogniowa przybyli na miejsce zagrożone i pomagają ludności unosić dobytek. Widok Etny, z której wydobywa się jasny słup ognia, wywołuje grozę, strumienie lawy zaczynają się poruszać w dwuch kierunkach: ku Lingua-Glossa i osadzie „Bastodi — Poessinau".

Według wiadomości z Catanji, strumienie lawy znajdują się w odległości 1 kilometra od linji Lingua-Glosa. Ludność tej wioski w liczbie 22 tysięcy opuściła swe siedziby. Prefekt Catanji wydał zarządzenie w sprawie zorganizowania pomocy dla uciekających. W wielu miejscowościach Sycylji złożono pociągi ratunkowe. Zachodzi obawa, że będzie zagrożona Catanja. Połączenie telegraficzne między Messyną i Catanją nie funkcjonuje.

Włosi chcieli obić Cyganiewicza.

WASZYNGTON. W Bostonie podczas zapasów Cyganiewicza, który położył niejakiego włocha Dalza, obecni na przedstawieniu włosi urządzili manifestację wrogą Cyganiewiczowi. Bokser włoski Perelli skoczył na arenę i rzucił się na Cyganiewicza, który go odtrącił. Wtedy włosi rzucili się gremjalnie na Cyganiewicza, którego policja z trudem zdołała uwolnić z rąk rozwydrzonych włochów.

Zakaz obrotów giełdowych walutą obcą.

WARSZAWA. Z rozporządzenia ministerjum skarbu od dziś aż do odwołania zawieszono na giełdzie obroty walutowe. Akcjami tranzakcje robiono.

Bankom dewizowym polecono przedstawić swoje pozostałości w walutach zagranicznych do piątku bieżącego tygodnia. Na razie bankom i komisjonerom polecono wszystkie waluty zagraniczne przekazywać PKK.

Komentarz techniczny do powyższego rozporządzenia brzmi—według kół. zbliżonych do ministerjum skarbu—jak następuje:

Rozporządzenie, zawieszające obroty giełdowe walutami wydano równocześnie z cofnięciem praw dewizowych banków, które je posiadały.

Zakaz ten wywołały okoliczności, iż poważne banki uchyliły się zupełnie od obrotów walutami. Zajmowały się dewizami tylko banki mniejsze, spekulacyjne. Banki dewizowe żądały dewiz od P.K.K.P., same zaś zupełnie walut nie dostarczając. Obecnie zaś banki dewizowe będą tylko komisjonerami giełdowemi.

Równocześnie wydano rozporządzenie, aże by wszystkie waluty, otrzymywane za eksport, przekazywano do dyspozycji P.K.K.P.

WARSZAWA 20, (tel. od wł. korsp.). Wczoraj około godz. 7 wieczorem na tutejszej czarnej giełdzie zapanowała nieopisana panika. Większość walut zagranicznych poczęła spadać gwałtownie, zwłaszcza dolary. Przyczyny tej haussy marki polskiej narazie ustalić niemożna, zdaje się jednak, że pozostają w pewnym związku z ostatniemi zarządzeniami represyjnemi Ministerjum skarbu.

Giełda Zurychska.

WARSZAWA 20. (tel. od wł. korsp.). Notowania końcowe giełdy zurychskiej z dn. 19 bm.: Warszawa 0.0040, Berlin 0.00.40, Holandja 218.60, N.-Jork 556.75, Londyn 25.73, Paryż 34.75, Belgrad 6.25, Medjolan 25.25, Praga 16.71, Budapeszt 0.07, Bukareszt 2.75, Sofja—7.20, Wiedeń 0.0078 i pół, austr. stempiow. — 0.0078 i pół.

Z za kulis przewrotu.

Jak się wyjaśnia obecnie, przewrót, dokonany w Bułgarji, odbył się za wiedzą i zgodą cara Borysa.

Na decyzję tę wpłynęły uporczywe pogłoski o przyjęciu przez gabinet Stambolińskiego na dwa dni przed przewrotem sekretnej uchwały o detronizacja króla, proklamowaniu republiki i ogłoszeniu prezydentem Stambolińskiego. Akty te miały być przeprowadzone na początku jesieni Tymczasowo już w lipcu miał być ogłoszony w całym kraju stan wojenny i dokonane aresztowania wszystkich przywódców opozycji. Twierdzą tu, że rzeczone pogłoski znalazły całkowite potwierdzenie w papierach, znalezionych podczas aresztowania u Stambolińskiego i innych ministrów.

W gabinecie Stambolińskiego, a także u jego kuzynów, aresztowanych podczas przewrotu i u poszczególnych ministrów znaleziono większe sumy pieniężne w walucie bułgarskiej i zagranicznej. Wszystkie te pieniądze skonfiskowano jako własność skarbową. W podręcznej kasie Stambolińskiego znaleziono przeszło 22 miljony lewów i kilkaset tysięcy franków szwajcarskich.

Nowy rząd zwolnił ze stanowisk wszystkich

TAJEMNICA KRÓLOWEJ.

POWIEŚĆ Z ANGIELSKIEGO.

23) **(Streszczenie)**

— Nie, koniecznie muszę zaraz pomówić z panem. Nie pokoiłbym pana, żeby to nie było tak pilne.

— Rozumiem.

W pół godziny potem obydwaj przyjaciele wchodzili do restauracji Luigi'ego i zajęli wolny stolik w zacisznym kącie.

Rayson zamówił dwa obiady.

— Rzecz idzie o tegoż Barnesa,—rzekł Rayson: Ginege się wtrącił i postanowił zbadać całą sprawę. Widział, jakiem wypuszczał pańską córkę z mieszkania.

Pułkownik zdrętwiał z widelcem, podniesionym do góry w ręku. Jasny uśmiech znikł, palce drżały. Zdawało się, że nagle postarzał. głos jego brzmiał nienaturalnie.

— Ginege!—powtórzył: Steeven Ginego! Cóż mu do tego?

— Nic. Poprostu podoba mu się rozwiązywać zagadkowe interesy. Widział córkę pana w towarzystwie mojem i pewnej baronowej de Sturm. I ta okoliczność zrodziła w nim jakieś szczególne podejrzenia. Uprzedził mnie, że wziął się do rozwiązania sprawy Barnesa i radził mi ukryć się na jakiś czas i od czasu tego zaszła nowa okoliczność: Przyjechał z południowej Afryki brat Maurycego Barnesa. W dochodach zabitego było coś tajemniczego, i przybyły postanowił, żeby tam nie wiem co odszukać te dochody, tak, jak Ginege zabrał się do odszukania zabójcy. Obawiam się, że zaczną działać razem. Obawiam się nie o siebie, a pan wie o kogo.

Pułkownik był bardzo poważny. Jadł powoli i prawie nieświadomie. Myśli jego daleko były od obiadu.

— Jest jeden adwokat, nazywa się Bentham, — mówił dalej Rayson: on, widocznie wie wszystko, lecz wątpię, czy Ginege potrafi wydobyć z niego cokolwiek. Adwokat ten działa ze strony jakiegoś tajemniczego klijenta. Poszedłem do niego dziś z Barnesem, lecz dowiedzieliśmy się tylko, że dochody zabitego były charakteru trochę niezwykłego, i nic więcej.

— Adwokat Bentham! — krzyknął pułkownik.

— Tak, pan zna go?...

— Słyszałem o nim. Człowiek bardzo podejrzany. Czemby się nie zajmował, nic wspólnego niema z działalnością adwokacką. Niema ani dependenta, ani praktykanta Wszystko to o niem słyszałem. Więc pan przypuszcza, że i on wmieszany jest do tej sprawy?

— Jestem pewien tego,—odrzekł Rayson.

Pułkownik milczał, potem spytał prawie szeptem:

— Herbercie, jak pan myśli, kto zabił Barnesa?

— Jeden Bóg wie.

— Pan myśli, że córka moja wmięszana jest do tej sprawy, jako zabójca?

— Nie, — rzekł stanowczo Rayson.

— I jednak będzie ona pociągnięta do odpowiedzialności, jeżeli policja wykryje cośkolwiek.

— Tak, jak i ja,—oznajmił Rayson: i oto Ginege z Barnesem zabrali się do wykrycia sprawy. Byłoby może lepiej, jeżeliby pan dowiedział się od córki całą prawdę. Co robiła tej nocy w mieszkaniu Barnesa? Wiedzielibyśmy wtedy co robić.

Pułkownik zakrył twarz rękoma.

— Nie mogę, Herbercie. Pan nie może wyobrazić sobie, że mogłem rozejść się na zawsze z rodzoną córką, lecz tak jest. I ona temu niewinna. Prędzej należy winić okoliczności. Lecz nie mogę pójść do niej i ona nie przyjdzie do mnie.

Rayson był zgnębiony tą spowiedzią, nie mniej od samego pułkownika.

— I tu jest jakaś tajemnica, która...

Nie zdążył dokończyć tego zdania. Usta jego momentalnie zamilkły. Twarz przybrała wyraz ostatecznego zdumienia. Oczy utkwione były w dwuju ludzi, przechodzących przez salę. Postawił prędko szklankę swą na stole, zalewając serwetę czerwonem winem i ochrypłym głosem szepnął:

— Patrz, pułkowniku, patrz!

Pułkownik przekręcił się całym korpusem na krześle. Parka, na którą wskazał Rayson, o tyle niedobrana, że mogła zwrócić uwagę człowieka, widzącego ją nawet po raz pierwszy. Mężczyzna, całą swą powierzchownością przypominający skromnego wiejskiego pastora z dalekiej Szkocji, prowadził pod rękę kobietę, rodzaj zajęcia której w żadnym z bywalców u Luigi'ego nie mógł wzbudzić wątpliwości. Jaskrawo wymalowane rude włosy rzucały się w oczy swą nienaturalnością, jak i cały strój i zachowanie się zdradzały zawodową prostytutkę. Towarzysz jej nie wydawał się tem nic a nic zmięszanym. Usiadł z nią przy stoliku, podał jej menu, i rozejrzał się po sali.

— Kto to?—spytał pułkownik: parka, rzeczywiście, dziwna.

(D. C. N.).

naczelników okręgów za wyjątkiem gubernatora miasta Sofji, generała Cenowa. Wszędzie władze objęli tymczasowo wyżsi dowódcy wojskowi.

Przewrót przygotowywany już był od dawna zupełnie planowo przez wyższe dowództwo armji. Oddziały policji, oddanej rządowi Stambolińskiego, umyślnie zostały wysłane na prowincje, jakoby w celu stłumienia miejscowych rozruchów, a na ich miejsce do Sofji przybyły oddziały wojskowe, będące na stronie rewolucjonistów i doborowe oddziały podoficerów ze wszystkich pułków armji.

Podczas przewrotu w Sofji zabito 9-ciu policjantów, stawiających opór. Innych ofiar w stolicy nie było. Cała policja jest rozbrojona i aresztowana, zastępuje ją czasowo milicja cywilna, utworzona przeważnie z uczącej się młodzieży.

Głównym organizatorem rewolucji był pułkownik sztabu generalnego Wołkow, dyrektor instytutu kartograficznego.

KRONIKA.

— Z RADY MIEJSKIEJ.

Porządek dzienny posiedzenia Kaliskiej Rady Miejskiej w dniu 21 czerwca 1923 r. o godz. 6-ej popołudniu w sali posiedzeń Sądu Okręgowego w Kaliszu.

1) Odczytanie 2 protokułów z ostatnich posiedzeń.

2) Sprawa podwyższenia stawek podatkowych od broni.

3) Zaakceptowanie sprawozdania z wykonania budżetu za r. 1922 i w związku z tem ponowne rozpatrzenie i zatwierdzenie budżetu miasta na 1923 rok.

4) Sprawa zatwierdzenia projektu podziału pomiędzy miastem i włościanami łęgu Tynieckiego.

5) Wybór Ławnika Magistratu.

6) Wybór 4-ch reprezentantów Rady Miejskiej do nowo-utworzonej Rady Szkolnej Miejskiej w Kaliszu.

7) Wolne wnioski.

— Z ELEKTROWNI.

Dowiadujemy się, że cena prądu ze względu na szalejącą drożyznę zostanie podwyższoną około 80 proc., przyczem podwyżka obowiązywać będzie od 1-go czerwca br.

— CENY ZŁOTA.

Polska krajowa kasa pożyczkowa w Warszawie płaciła w dniu 19 za rubla złotego 64047 mkp., za złotą markę niemiecką 29,657mar. pol., za złotą koronę austrjacką 25,221 mkp., za złotą jednostkę Unji łacińskiej (frank złoty) 24,022 mar. pol., za gram czystego kruszcu 82,749 mkz.

— WALUTA SPADA. Minister Grabski wziął się do spekulantów walutowych nie na żarty. Może by i władze miarodajne lokalne choć trochę i u nas w Kaliszu „przepłoszyły" czarną rodzimą giełdę—wpłynęło by to może trochę umoralniająco na naszych domorosłych Rotszyldów.

— UWOLNIENIE REZERWISTOW.

W dn. 19 b.m. przybyły do Kalisza baterja rezerwistów 25 p. a p.. oraz baon rezerwistów 29 p. S. K.. Oddziały te zostały rozwiązane, rezerwiści zaś po odbyciu ćwiczeń zwolnieni do domów.

— EGZAMINY DOJRZAŁOSCI w Gimnazjum państwowem im. Tadeusza Kościuszki w Kaliszu złożyło w r. b.. 43 wychowanców, a mianowicie:

Arndt Hugo, Brynski Stan, Fibigier Jerzy, Gljocer Mojżesz, Jahns Artur, Jarnuszkiewicz Henryk, Jeżyk Marjan, Józefowicz Ludwik, Kolanowski Jerzy, Koszutski Józef, Krzepisz Jan, Michalski Ryszard, Neuman Bajnus, Pałęcki Jerzy, Poniecki Wład. Rożnowski Stefan, Rubinstein St. Schoen Edward, Sobczynski Feliks, Szkop Mordka, Szlumper Mojż. Wyganowski Henryk, Wyganowski Włodzimierz, Adamus Jan, Bielawski Konst., Frant Hersz, Hamburger Bolesław, Kapitaniak Zygm., Karolak Antoni, Klotz Aron. Maciaszek Stanisław, Mikołajczyk Stefan, Mróz Stanisław, Olgebrand Andrzej, Pawlak Juljan, PPiekarek Lucjan, Przygodzki Ignacy, Skarżynski, Stefan, Walczak Saturnin, Wiśniewski Ryszard, Boratynski Antoni, Arnold Bronisław, Sadowski Bogd.

— ODCZYTY.

W niedzielę 10 i 17 bm. w przepełnionej sali Kinematografu „Stylowego" p. dr. Klinger wygłosił 2 odczyty na temat „Choroby weneryczne" ilustrując swe wykłady specjalnie sprowadzonemi barwnemi przezroczami.

Aktualny temat odczytowy, jak również i powszechnie znana osoba prelegenta wzbudziły w szerokich kołach ogromnie zaciekawienie, a frekwencja słuchaczy, a zwłaszcza słuchaczek, była tak znaczna, że wielu odeszło od kasy bez biletów.

W pierwszym odczycie p. dr. Klinger dał szkic historyczny oraz wyświetlił przyczyny i istotę chorób wenerycznych, a wspaniała przezrocza pozwoliły nawet laikom doskonale zorjentować się we wszystkiem.

W odczycie II-gim Prelegent mówił o chorobach wener. w małżeństwie, specjalnie zaś wyświetlił choroby weneryczne u dzieci by z kolei przejść do walki z nierządem i chorobami wenerycznemi.

Należy przyznać, że obydwa wykłady były ujęte nader ciekawie i aczkolwiek popularne, ściśle na warunkach naukowych utrzymane.

Odczyty te jak również i przezrocza wywarły ogromne wrażenie na publiczności, które długo niemilknącymi oklaskami i wspaniałym bukietem róż dziękowała świetnemu Prelegentowi, za jego bezinteresowną działalność kierunku, zwalczania tej najstraszliwszej plagi ludzkości jaką niewątpliwie są choroby weneryczne.

— WYCIECZKA W CZASIE I. WYSTAWY ROLNICZO - PRZEMYSŁOWEJ W POZNANIU.

Wielkopolska Izba Rolnicza w Poznaniu ul. Mickiewicza 33 urządza podczas Wystawy Rolniczo - Przemysłowej, która się odbędzie w Poznaniu w czasie od 23 czerwca do 1 lipca 1923 następujące wycieczki po Wielkopolsce:

1) W niedzielę, dnia 24 czerwca 1923 r. do PPosadowa — Zwiedzenie majątku oraz hodowli koni w Posadowie. — Wyjazd z Poznania koleją do Opalenicy o godz. 8,15 Z Opalenicy koleją do Posadowa Powrót do Poznania o godz. 19,10.

2) W poniedziałek dnia 25 czerwca 1923 roku w okolice Szamotuł. Zwiedzenie majątków Pamiątkowa (gospodarstwo rolne), Gałowa (hodowla koni i owiec), Gąsawy (hodowla bydła) oraz olejarni w Szamotułach. — Wyjazd z Poznania do stacji Pamiątkowo o godz. 8,15 odjazd ze stacji Szamotuły o godz. 17,59, przyjazd do Poznania o godz. 19,10.

3) W poniedziałek dnia 25 czerwca 1923 r. do Janówca i okolicy. Zwiedzenie szkoły rolniczej Wielkopolskiej Izby Rolniczej w Janówcu, panstwowych zakładów ogrodniczych (szkółki drzew owocowych i parkowych) w Janówcu, oraz zwiedzenie w Włoszanowie pod Janówcem stacji selekcyjnej obóz Tow. Akc. „Siew" i doświadczen porównawczych z odmianami ziemniaków tamże. Siedziba Dyrekcji Tow. Akc „Siew" w Poznaniu ul. Szkolna 9. — Wyjazd z Poznania przez Gniezno do stacji Janówiec o godz. 6,00, przyjazd do Janówca o godz. 8,59 — powrót i odjazd z Janówca (przez Gniezno) o godz. 17,00, - przyjazd do Poznania o godz. 20,08.

4) W środę dnia 27 czerwca 1923 r. do Lubonia pod Poznaniem. Zwiedzenie: Fabryka Przetworów Ziemniaczanych, Lubon Tow. Akc. w Luboniu, oraz fabryki nawozów sztucznych: „Dr. Roman May Tow. Akc." w Luboniu. — Wyjazd z Poznania do stacji Lubon o godz. 8,25 — przyjazd z powrotem do Poznania o godz. 11,10.

5) W środę, dnia 27 czerwca 1923 r. do Gostynia i okolicy. Zwiedzenie cukrowni i klasztoru OO. Filipinów w Gostyniu. Zwiedzenie majątków: Gola (wzorowe domy robotnicze) Pawłowice (mączkarnia, tartak, cegielnia, hodowla bydła), Wydawy (stacja hodowli ziemniaków Dołkowskiego), Pudliszki (wyrób konserw, win owocowych itp.) Zwiedzenie gospodarstwa włościanskiego Goli. Wycieczka dzieli się na 2 partje, z których jedna zwiedza gospodarstwo włościanskie i Pawłowice — druga partja zwiedza Wydawy i Pudliszki. — Wyjazd z Poznania przez Jarocin do Gostynia o godz. 7,50. Przyjazd do Gostynia o godz. 10,55. Odjazd (dla zwiedzających Pawłowice) ze stacji Pawłowice o godzinie 20,11. Odjazd (dla zwiedzających Wydawy i Pudliszki) ze stacji Krobia o godz 19,39 — przyjazd obu partji do stacji Leszno o godz. 20,56. — Odjazd z Leszna o godz. 20,53, przyjazd do Poznania o godz. 23,36.

6) W czwartek dnia 28 czerwca 1923 r. do Gołębina i Kurzej Góry. Zwiedzenie majątku Gołębin Stary, oraz stacji selekcyjnej Towarzystwo Sandomierskie. — Wielkopolskiego Hodowli Nasion w majątku Kurzegóra. — Wyjazd z Poznania do stacji Czempin o godz. 9,25 — powrót - odjazd ze stacji Kościan o godz. 18,40 (albo o godzinie 21,31) przyjazd do Poznania o godz. 19,45 (albo o godz. 22,36).

Prócz powyższych wycieczek odbędzie się podczas Wystawy dnia 26 czerwca 1923 r. za staraniem i pod przewodnictwem Dyrekcji fabryki H. Cegielski Tow. Akc. w Poznaniu, ul. Fr. Ratajczyka 16 wycieczka do głównych zakładów przemysłowych w mieście, mających styczność z rolnictwem.

Bliższych szczegółów co do wszystkich 6 wycieczek udziela Dyrekcja Wystawy Rolniczo - Przemysłowej, Poznan, ulica Głogowska nr. 36 i 37.

Zapisy na wycieczki przyjmuje się w ograniczonej ilości do 40 osób w biurze Dyrekcji Wystawy, ul Głogowska nr. 36 i 37, która wyda bilety uczestnictwa.

Pierszenstwo do wzięcia udziału w wycieczkach mają goście z poza Wielkopolski.

Bilety kolejowe zaleca się zakupić w dniu poprzedzającym wycieczkę w biurze podróży „ORBIS" Poznan plac Wolności numer 9.

OFIARY:

Z powodu wyjazdu z Kalisza p. Renia Wroncbergowa złożyła: 50.000 na izrael. dom starców 50.000 na dom sierot dla chłopców, 50,000 mk. na dom sierot dla dziewcząt.

— NADESŁANE.

Szanowny Panie Redaktorze!

Uprzejmie proszę o zamieszczenie w poczytnem piśmie pańskim następującego sprostowania:

W zamieszczonem w Nr. „Gaz. Kal." z dnia 20 bm. sprawozdanie z zakończenia roku szkolnego w Szkole Dokształcającej mylnie przypisano mnie przemówienie, w którem miałem wspomnieć o reformie miejskiej podczas sejmu czteroletniego (reforma Dekierta), a którego nie wygłaszałem.

Pochlebna wzmianka „Gazety Kal." należy się koledze memu, rejentowi Bzowskiemu, który historję tej reformy w swojem przemówieniu przytaczał.

Z poważaniem F. BRUSNICKI.

OGŁOSZENIE

W myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1923 r. w przedmiocie opodatkowania spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej ogłoszonego w dzienniku ustaw z dnia 15 czerwca 1923 r. Nr. 59 p. 420 podniesiona została państwowa akcyza od wódki z 10.000 mk. na 20.000 mk. od litra stuprocentowego alkoholu.

W myśl statutu o miejskim podatku od alkoholów zatwierdzonego reskryptem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu z dnia 19 marca 1923 r. L. SM. 1115/23, miejski podatek od wódki wynosi 10 proc. każdorazowej akcyzy rządowej, czyli, że obecnie wynosił będzie od 1 litra stuprocentowego alkoholu 2000 mk. przy wódce zaś o przeciętnej 40% mocy 800 mk. od 1 litra wódki.

Podwyżka miejskiego podatku od wódki według powyżej podanych norm wchodzi w życie w poniedziałek dnia 25 czerwca rb.

Dodatkowej uzupełniającej opłacie według powyższych norm podlegają wszystkie zapasy alkoholu znajdujące się w obrębie miasta Kalisza bez różnicy czy przeznaczone są do miejscowej sprzedaży czy też do sprzedaży poza granice miasta, wreszcie te przesyłki wyrobów wódczanych, które według dokumentów przewozowych wysłane zostały przed dniem 25 czerwca 1923 r. i w tym dniu lub po tym terminie podjęte zostaną przez odbiorce.

Przedsiębiorstwa i osoby posiadające alkohol obowiązane są zgłosić najpóźniej w poniedziałek dnia 25 czerwca 1923 r. na piśmie do biura Wydziału podatkowego Magistratu miasta Kalisza, ul. Kościuszki Nr. 4 I piętro drzwi Nr. 4 cały zapas wyrobów alkoholowych, jaki znajdować się będzie u nich w dniu 25 czerwca 1923 r. i uiścić przypadającą należytość podatkową w dotychczasowy sposób.

Odbiorcy przesyłek z alkoholem wysłanych przed 25 czercwa 1923 r., a nadeszłych po tym terminie obowiązani są złożyć bezzwłocznie odpowiednie deklaracje w biurze wydziału podatkowego Magistratu m. Kalisza.

Zgłoszenie zapasów ma zawierać wszystkie dane, wyszczególnione we wykazach, których druki wydawane będą bezpłatnie osobom zainteresowanym w biurze wydziału podatkowego Magistratu m. Kalisza w zwykłych godzinach urzędowych.

Każdy zgłaszający zapas wódki otrzyma odpowiednią ilość banderoli miejskich w celu oklejenia niemi naczyń z alkoholem, jeszcze jedną banderolą miejską.

Banderole te należy naklejać przez korek butelki w zupełnie ten sam sposób, jak banderole państwowe, przyczem należy uważać, aby oznaczenie pojemności na banderolach państwowych pozostało bezwarunkowo widoczne.

Urząd Skarbowy dla akcyz i monopolów państwowych zgodził się na naklejanie banderoli miejskich w powyż. wskazany sposób.

W razie zaniedbania obowiązku zgłoszenia zapasów alkoholu do opodatkowania, lub fałszywego podawania zapasu, zastosowane będą względem winnych kary przewidziane art. 27 Ustawy Sejmu z dnia 17 grudnia 1921 r. Dz. U. R. P. Nr. 2 z r. 1922 o wysokości jednego miljona marek z zamianą do trzech miesięcy aresztu w razie niemożności ściągnięcia grzywny, względnie winni pociągnięci zostaną do odpowiedzialności karno sądowej.

Kalisz, dnia 19 czerwca 1923 r.

Prezydent miasta Kalisza
(—) KOSZUTSKI.

Kierownik Wydziału Ławnik
(—) MOREAU.

OBWIESZCZENIE W PRZEDMIOCIE NOWEGO PODATKU PRZEMYSŁOWEGO

I. Na zasadzie art. 52 do 55 ustawy z dnia 14-go maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego wzywa się płatników podatku przemysłowego, aby:

1) co do każdego oddzielnego zakładu handlowego, zaliczonego do kategorji I i II przedsiębiorstw handlowych,

2) co do każdego oddzielnego zakładu przemysłowego, zaliczonego do pierwszych pięciu kategorji i przedsiębiorstw przemysłowych,

3) co do każdego zajęcia przemysłowego, zaliczonego w taryfie (art. 23) do kategorji I i II a) i b) zajęć przemysłowych,

4) co do każdego samodzielnego wolnego zajęcia zawodowego,

Złożyli w terminie od 1 lipca do 1 sierpnia 1923 r. według ustanowionego wzoru zeznania o obrocie, osiągniętym w ciągu pierwszego półrocza kalendarzowego roku bieżącego.

Zeznania o obrocie mają być składane we właściwych Urzędach Skarbowych podatków i opłat skarbowych, gdzie też będą wydawane bezpłatnie formularze zeznań.

Wszystkie przedsiębiorstwa, obowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań, mają w powyższym terminie złożyć zeznania o obrotach wszystkich należących do nich zakładów, lecz każdego oddzielnie, tej Izbie Skarbowej, w okręgu której znajduje się siedziba Zarządu spółki wzgl. przedsiębiorstwa.

Kto nie złoży zeznania o obrocie w terminie wyżej oznaczonym lub kto przedstawi w zeznaniu o obrocie nie zupełne dane ulegnie na zasadzie art. 104 ustawy karze grzywny od 100000 do 3,000,000 mk.

Kto zaś w celu uchylenia od ustawowej powinności podatkowej osoby własnej lub przez siebie zastępowanej, poda w zeznaniu o obrocie nie prawdziwe wiadomości, które mogą się przyczynić do udaremnienia wymiaru albo uszczuplenia ustawowo należącego się podatku, niezależnie od obowiązku uiszczenia należności podatkowej, ulegnie na zasadzie art. 106 ustawy karze grzywny od dwukrotnej do dwudziestokrotnej sumy niewymierzonego lub uszczuplonego wzgl. narażonego na zmniejszenie lub uszczuplenie podatku, a w razie okoliczności obciążających — nadto karze pozbawienia wolności do trzech miesięcy.

Płatnicy podatku przemysłowego wyżej nie wymienieni mogą również składać zeznania o obrocie, lecz na nich nie ciąży ustawowo obowiązek składania zeznań.

II. Co się tyczy wpłacania podatku przemysłowego (od obrotu) w formie dopłaty za czas od 1 stycznia do końca czerwca 1923 r., to na zasadzie art. 122 i art. 125 część przedostatnia ustawy zarządza się co następuje:

1) Wszyscy płatnicy, z wyjątkiem przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego ogłaszania sprawozdań, są obowiązani uiścić podatek przemysłowy (od obrotu) przypadający za pierwsze półrocze roku podatkowego 1923, po obliczeniu kwot tego podatku przez Komisje Szacunkowe i po rozesłaniu nakazów płatniczych, w trzech równych ratach a mianowicie: 15-go października, 10 listopada i 10 grudnia 1923 r.

2) Spółki akcyjne, spółki z ogr. odp. i inne przedsiębiorstwa obowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań o swych operacjach, winny wpłacić podatek przypadający od obrotu, osiągniętego w pierwszem półroczu kalendarzowem roku podatkowego 1923 po otrzymaniu nakazów płatniczych, w trzech równych ratach w następujących terminach: Pierwszą ratę w ciągu 8 dni po doręczeniu nakazu płatniczego, drugą—dnia 15 listopada r.b. i trzecią — dnia 10-go grudnia r.b.

III. Wszelkie przedsiębiorstwa handlowe pierwszych dwóch kategorji, oraz przedsiębiorstwa przemysłowe pierwszych pięciu kategorji, zarówno obowiązane, jak i nieobowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań winny na zasadzie art. 56 i 122 ustawy poczynając od miesiąca lipca rb. obliczać i wpłacać podatek od obrotu, osiągniętego w każdym miesiącu. Pierwsza zatem wpłata miesięcznie obliczonego podatku, winna być uskuteczniona za miesiąc lipiec w terminie do 15 sierpnia 1923 r., przyczem od kwoty miesięcznej tego podatku wolno potrącić 1/12 część sumy przypadającej tytułem przedpłaty uiszczonej przez nabycie świadectwa przemysłowego za cały rok podatkowy, wzgl. 1/6 część tejże przedpłaty, o ile ją uiszczono w stosunku półrocznym. Przy wpłatach miesięcznych winny być również uiszczane kwoty podatku przypadające na korzyść Związków samorządowych (art. 119 ustawy) w wysokości 0,5 proc. od obrotu.

IV. W razie niewpłacenia podatku w wyżej oznaczonych pod II i III terminach płatności, nastąpi ściągnięcie zaległego podatku w drodze egzekucji wraz z 10 proc. karami za zwłokę.

Łódź, dnia 1 czerwca 1923 r.

NOWA USTAWA o świadectwach przemysłowych i handlowych.

Nowa ustawa z dnia 14 maja 1923 roku w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego podwyższa na rok 1923 ceny świadectw przemysłowych, ustanawia obowiązek nabywania kart rejestracyjnych na każdy oddzielny skład (pomieszczenie składowe) oraz obowiązek nabycia świadectwa przemysłowego na zajęcia rzemieślnicze i rękodzielnicze, na dorożkarstwo i furmanstwo nawet prowadzone bez pomocy najemnych pracowników siłami samego właściciela i członków jego rodziny.

Ceny świadectw przemysłowych na rok 1923 bez dodatków na rzecz związków samorządnych, tudzież szkół zawodowych wynoszą:

W miejscowościach klasy II. m. Kalisz:

Na przedsiębiorstwa handlowe Kat. 1 5.000.000 mk., kat. 2. 1000.000 mk kat 3 200000 kat 4 80000 kat. 5-ta 200.000 kat. 5-ta 60.000 mk.

Na przedsiębiorstwa przemysłowe:

Kat. 1. 15.000.000 mk kat 2 10,000,000 mk, kat 3 5,000,000, kat. 4 1.500,000 mk, kat 5 500.000 mk, kat 6 200,000 mk. kat. 7 100,000 mk kat 8 40,000 mk

W miejscowościach klasy III. powiat Kaliski:

Na przedsiębiorstwa handlowe:

Kat. 1 5,000,000 mk. kat 2 750,000 mk, kat 3 150,000 mk. kat 4 60,000 mk., kat 5 200,000 mk kat 5-b. 60,000 mk.

Na przedsiębiorstwa przemysłowe:

Kat. I. 15,000,000 mk., kat. 2 10,000,000 mk kat 3 5,000,000 mk., kat. 4 1,500,000 mk. kat. 5 500000 mk kat. 6 150,000 mk. kat. 7 70,000 mk. kat 8 30,000 mk

Cena karty rejestracyjnej na skład wynosi bez dodatków 15,000 mk.

Na zajęcia przemysłowe:

Kat. I, t. j. dla ekspedytorów, nie utrzymujących oddzielnych kantorów i pracowników:

1) Przy urzędach celnych znajdujących się przy głównych linjach kolei żelaznych mk. 1,500,000

2) Przy urzędach celnych znajdujących się przy bocznych linjach kolei żelaznych mk. 1,250,000,

3) Przy urzędach celnych niepołożonych przy linjach kolejowych mk. 1,000,000

Kat. II. a) pośrednicy giełdowi (maklerzy) na giełdach poza warszawską 1,000,000 mk.

b) wszelkiego rodzaju inni pośrednicy handlowi:

1) w miejscowościach 1 klasy 750.000 mk.
2) w miejscowościach II klasy 500.000
3) w miejscowościach 3 i 4 klasy 250,000 mk.

Kat. III. t.j. dla inspektorów i ajentów towarzystw ubezpieczeniowych, przewozowych, komunikacyjnych i instytucji kredytowych, o ile prowadzą operacje bez utrzymywania oddzielnych biur;

1) w miejscowościach 1 klasy mk. 250,000.
2) w miejscowościach II klasy 200,000 mk.
3) w miejscowościach 3 i 4 klasy 100,000 mk.

Kat. 4. Dla komiwojażerów 1,000,000 mk.

Dodatki obliczane będą:

a) na rzecz związków samorządowych w wysokości 25 proc świadectw przemysłowych

b) na rzecz szkół zawodowych w wysokości 25 procent świadectw przemysłowych kart rejestracyjnych

Wzywa się wszystkich płatników zasadniczego podatku przemysłowego, aby w czasie do 27 lipca 1923 r. zgłosili się w Kasie Skarbowej i przedstawili nabyte na rok 1923 świadectwa przemysłowe celem obliczenia i wpłacenia przypadającej podwyżki oraz celem ewentualnego nabycia kart rejestracyjnej na oddzielne składy.

W tym samym terminie mają być wykupione w Kasie Skarbowej świadectwa przemysłowe na nowo założone przedsiębiorstwa oraz na zajęcia rzemieślnicze i rękodzielnicze, tudzież na dorożkarstwo i furmanstwo, prowadzone nawet bez pomocy najemnych pracowników, które w myśl dotychczas obowiązujących przepisów były wolne od podatku przemysłowego.

Blankiety deklaracji składanych celem nabycia świadectwa przemysłowego na nowo powstałe przedsiębiorstwa oraz zajęcia rzemieślnicze i rękodzielnicze na dorożkarstwo i furmanstwo wydają bezpłatnie Kasy Skarbowe. Celem uniknięcia natłoku w Kasach Skarbowych wskazane jest, by płatnicy niezwłocznie po ogłoszeniu niniejszego obwieszczenia zgłaszali się w tychże Kasach i nie zwlekali z wpłatami do ostatnich dni wyznaczonego terminu.

Przeciw właścicielom przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych oraz przeciw osobom wykonywującym zajęcia przemysłowe, którzy nie uiszczą należnej dopłaty w powyższym terminie, wdrożone zostaną kroki egzekucyjne w trybie przepisanym dla ściągania podatków bezpośrednich, z zastosowaniem obowiązujących przepisów o karach za zwłokę. Władze podatkowe wdrożą postępowanie karne z zastosowaniem przepisów art. 98 ustawy względem osób, które w wyznaczonym terminie nie nabędą właściwych świadectw przemysłowych lub kart rejestracyjnych, względnie zaliczą swe przedsiębiorstwa przy dopłacie do kategorji niższych.

Art. 98 ustawy głosi:

„Kto prowadzi przedsiębiorstwo lub wykonywa zajęcie nie nabywszy świadectwa przemysłowego ulegnie karze grzywny od 3 do 20-krotnej kwoty nie uiszczonej za świadectwo, Kto prowadzi przedsiębiorstwo lub wykonywa zajęcie, nie nabywszy należytego świadectwa przemysłowego względnie utrzymuje skład bez karty rejestracyjnej, ulegnie karze grzywny do wysokości 3-krotnej kwoty stanowiącej różnicę między ceną właściwego, a posiadanego świadectwa przemysłowego, względnie stanowiącej należną opłatę za kartę rejestracyjną.

Kara nie zwalnia od obowiązku nabycia właściwego świadectwa przemysłowego względnie karty rejestracyjnej".

Redaktor R. BRODWSKI. Wydawca — „Gazeta Kaliska" Spół. z ogr. odp. Druk „Gazety Kaliskiej" Aleja Józefiny 1.